

A rózsza móló

Danyi Zoltánnak

Most néked adom a rózsza mólót!
Most megkapom tőled a rózsza mólót!
Barátságunk kagyló koronázta
Kicsinyke oltárát, melynek ágya az Adria.

Ha évek múltán én kártyázni fogok,
Holott családomban ez tiltott dolog;
Ha te majd túl szép, túl fiatal lányt szeretsz,
Holott tudod, hogy ez a te veszted

És valami ismeretlen üzeni fog
Egy túlságosan is ismerős nyelven,
Hogy csak ez az egyetlen partfok,

És csak ezen az egyetlen tengeren:
A Rózsza móló, a Barátság dokk,
Akkor elindulunk majd mi ketten.

Kaszteli, 2010. július 8.

Fehér éjszaka

Ha a ragyogást meg lehetne ragadni,
Úgy két marokkal vinnék neked innen.
Ha a fényt el lehetne engedni:
Sugarak ömlenének feléd-felőlem.

Az öreg hídon ily fényben ülök
Vándorként régi és új között.
Erdők a társaim és sűrű vizek,
A hálóban röpkepihe zizeg.

Nádasban sirály úgy kutat,
Mint bennem folyvást gondolat.
A sásban rénszarvas botorkál,
Tavaszbba üldözi őt a halál.

Menekülünk az életbe mi élők,
Nem értjük nyelvét messzi rokonnak.
Felőlem szétfoszlanak a felhők;
Tekints egyszerre élőnek s holtnak.

Mert ha átszótt testem nem feszélyez,
Nem köt le folyton a nagy vágy:
Hordhatok majd fényt is neked,
Nem csak magamat és rózsát.

Svédország, Eskilstuna, 2009. május 30.